

Folketingets Energipolitiske Udvalg
Christiansborg
1240 København K

Dato 29. april 2009
J nr. 1003-0151

Energipolitisk Udvalg har i brev af 18. marts 2009 stillet mig følgende spørgsmål 59 alm. del, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål 59:

"Kan ministeren bekræfte pressemeddelelsen fra DMU den 27. februar 2009, som oplyser, at af de 21 pct., som Danmark er forpligtet at reducere sine udledninger af drivhusgasser med senest i år 2012, indfries alene de 4 pct. ved faktiske reduktioner, mens resten opnås via klimaprojekter i udlandet, CO₂-optag i jord og EU's kvotesystem?"

Svar:

DMU's tal baserer sig på de forventede samlede gennemsnitlige emissioner i Danmark i perioden 2008-2012. Isoleret set har jeg ikke nogen kommentarer til de faktiske tal i DMU's fremskrivning fra februar 2009 bortset fra de usikkerheder, som DMU selv fremhæver.

Jeg vil imidlertid gøre opmærksom på, at tallene ikke kan bruges til at vurdere Danmarks klimaindsats i forhold til vores Kyoto-forpligtelser. Det kan de ikke af to grunde:

Som DMU fremfører, er der ikke skelet til, om emissionerne finder sted inden for eller uden for kvotesystemet. Det er imidlertid nødvendigt for at kunne vurdere indsatsen i forhold til Danmarks internationale forpligtelser. I den nationale allokeringsplan har EU-Kommissionen godkendt en fastsat emission på 24,5 mio. ton CO₂-ækvivalenter for kvotevirksomhederne. Dette niveau ligger fast, uanset hvordan de faktiske emissioner fra den kvoteomfattede sektor udvikler sig. I det omfang danske kvoteomfattede virksomheder udleder mere, må virksomhederne købe kvoter herfor i andre EU-lande. Øgede udledninger fra kvotesektoren har således ikke nogen betydning i forhold til overholdelsen af den danske reduktionsforpligtelse, og modsvares af reducerede udledninger andet steds i EU.

Den anden grund er, at den nationale klimaindsats skal måles i forhold til det emissionsniveau, der ville have været i Danmark, hvis der ikke var ført klimapolitik siden 1990. Det skal den, fordi EU's byrdefordelingsaftale til opfyldelse af Kyoto-forpligtelsen først blev vedtaget i 1998 og den nationale allokeringsplan først endeligt godkendt i 2007. Hvis vi ikke havde ført en aktiv klimapolitik i hele perioden, ville reduktionskravene have været nærmest uoverkommelige. I forbindelse med arbejdet med den nationale allokeringsplan i 2007 blev de danske emissioner således fremskrevet til 67,8 mio. ton CO₂-ækvivalenter pr. år i perioden 2008-12. Det blev imidlertid samtidig vurderet, at emissionerne i samme periode skulle have været fremskrevet til 95,7 mio. ton pr. år, hvis der ikke var blevet ført en aktiv klimapolitik siden 1990. Det indikerer omfanget af de betydelige hjemlige tiltag, Danmark har gennemført

fra 1990 til 2007.

Side 2/2

Kyoto-forpligtelsen indebærer, at Danmarks samlede regnskab for klimagasudledninger ikke må overstige 54,8 mio. ton pr. år. Den nationale allokationsplan og de initiativer den indeholder, anviser, hvordan vi kan målet. På grund af de usikkerheder, der altid er forbundet med at fremskrive såvel forventede emissioner som bidrag fra konkrete tiltag, følger regeringen løbende udviklingen med henblik på at sikre, at Danmark lever op til sine internationale forpligtelser.

Med venlig hilsen

Connie Hedegaard